

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Пенадовићъ.

ТЕЧ. V.

Овај листъ излази на табаку Вторникомъ и Петкомъ. Цѣна му е за три мѣсеца 5, а за пола годяне 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врете 5, крайц. за трипутъ.

№ 25.

СМРТНЫЙ СТРА' САМО ЗА ДВАНЕСТЬ САТІЙ.

(к р а й)

Отворена подрумска врата могла су мимопролазеће лако намамити. И заиста наскоро опазисмо фењѣр и оружане люде. То су были войници, разаслани да бегунце и сакривене на дужность тераю. Нека сваки поштеный читатель помисли на мой ужасъ. На срећу се діо самъ доста дубоко. Нужда учини ме досегливимъ. Брзо веза црвену мараму изъ цепа око главе и реко слабимъ гласомъ найближемъ войнику: брате пошљи ми лекара. Зло самъ прошао. Глава ми се вальда распала! Войници погледаше ме спрамъ фењѣра; црвена боя мое мараме учинила имъ се да е кровь, а бледоћа мога лица збогъ смртногъ стра много ми е помогла. Одъ овога за еданъ сатъ нема ништа, рече еданъ войникъ. И заиста мора да самъ жалостно изгледао.

За тима войницима дођоше други, кои су такође наумили да беданъ свой животь заклоне. За часъ се леденица дубкомъ напунила. Еданъ седіо е на другомъ. Мени дође најгора судбина у део, еръ мое цеванице постадоше влупа четворици петорици. Те хуле были су пияне а имале у рукама пуне пушке. Неки су мислили да самъ стубаць у подруму, еръ су пушке свое око мене наређали. На тай начинъ дођоше ми четири петъ пуны пушакъ подъ носъ, уши и лице. Люто самъ се едіо на ту несмотреность; али се нисамъ смео помакнути, бо еи се да се коягодъ пушка неодапне. Дакле зато самъ одъ бомбарданъ утекао, да се на мене наслањаю пушке и да ми петъ куглій у трбу уђу.

Одъ стра едва самъ дисао. Найпосле само устнама мичући замолимъ мое сусѣде, да опасный тереть одъ пушакъ съ мене скину, представляюћи имъ, да ме зацело не познаю. Я самъ грађанскій наредникъ, па нитсамъ одъ дрвета ни одъ камена, а никако нисамъ подрумскій стубаць. Тиме самъ учиніо, да е сваки свою пушку у руке узео. Ипакъ опасность нѣ была одклонѣна. Войници у шипству ни за тренуће спокойни, непрестано су ме за сѣнявали своимъ пушчанимъ цевима, премда самъ се свакояко віо, гуріо и измицао.

Има людіи, кои одъ природе немогу да подносе мирись одъ руже; друге одъ самогъ рибнѣгъ задая вата грозница; неки блюю чимъ омирише сиръ, а некима одъ воћа удари кровь на носъ. Млоге жене падаю у несвѣсть кадъ виде паука. Стари неки господињъ нипошто нѣ могао гледати печено прасе. Гдекои имаю чудну антипатію према мишевима; гдекое ватаю грчеви кадъ имъ мацка близу дође. По томе лако е истолковати како е мени было у подруму, кои самъ урођену антипатію имаю према свакой напуњной пушци. Мало е фалило те нисамъ добыю грозницу, крвотокъ изъ носа, блюванъ, несвѣсть, грчеве и сва она зла скупа, коя други одъ своей антипатія повединце добыаю.

И Богъ зна шта бы было да нѣ нечаяно друго позоріе наступило и вниманъ мое на се обратило.

Ванъ подрума было е то есть іонъ пияны войника, кои су у подрумъ хтели. Места за нѣи ни педла было нѣ. Они съ поля мислећи да у насъ има сіясетъ вина, повикаше да ѣе юришь учинити. Наша посада спопаде пушке и стаде у редъ. Они на полю учинише то исто. У целомъ животу ништа луђе видіо нисамъ. Свака у подрумъ оборена пушка мене бы безъ сумнѣ згодила, еръ я самъ запреміо савъ стражвѣй зидъ. У очаяню повика што већма могу: Стой! Я самъ наредникъ! Было то моя гласина или моѣ субординаціе, еле нападачи уступише безъ опальне пушке. У овај паръ осетіо самъ правд надземну радость, што самъ быо мой и толики други людіи избавитель и окусіо самъ триумфъ, предупредивши на тай начинъ грађанскій рать.

Бомбарданъ траяло е до єдногъ сата по поноћи. Тада е попустило. Войници измилише напољ. Я пакъ лувству французскомъ не верова. Еднако се чула пуцнява. Нигде ми болъ небы было него овде. У зору пре стаде пуцанъ. Садъ и я врло смотрено помоли главу изъ подрума. Непрестано ми е пуцало у ушима. Али чимъ самъ наполю све сигурно нашао, изишао самъ и почо дисати свѣжъ воздухъ.

Нимало се нисамъ сумняо, да Французи варошь освоили нису. Я потрча изграванимъ ногама како самъ могао, да се одъ беснила побѣдителявогъ уклонимъ. Пушку и шепиръ изгубіо самъ. Само самъ саблю спасао, али

ми є у подруму съ леве отишла на десну страну. Съ марамомъ брисао самъ зной.

Идући тако и обзирући се лево и десно, сreto познанике. Примѣтише мой стра, мое самртно лице. Я пакъ чудіо самъ се нѣовой трезвености. Ако-богда, повикаше па ме зауставише. Пуштайте ме! пуштайте! све є пропало! реко я и замоли ій да собствений животъ избавляю. Они се смєаше. Садъ самъ теке разумео да є примиріє, и да є оправлѣна депутация французскомъ цару у Шенбрунѣ. На ту новину поврати ми се мало душа и срце. Я се углади войнички, намести палошину на леву страну; нађо шеширѣ и одо у Таронієву кафану на Грабну.

Узпутъ наіђо на ужасно позоріє. Бєсно є пламенѣ изъ кућа лизао, а то є слѣдство ноћногъ бомбардана. Почеше гасити. Дрека и лево и десно. Натєраше люде да воду доносе. Униформа моя даде ми неко почигованѣ. Тако прођо съ миромъ до кафане. После толико претрплѣны чуда бєзъ самртны мука небы воду могао носити.

Сєдіо самъ у кафани съ окренутимъ прозору леђима и сркао самъ на тенани мою кафу, а наєданпутъ стакла изъ прозора распршташесе и полише ме потокомъ издроблѣны комадића. Я у мисли да є найманѣ єдна бомба у собу улєтила, потрча на све чєтири ноге подѣ биліарѣ, у смртномъ страу чекаюћи да се чудовиште распукне. Вєлєгласанѣ смєй людій у кафани поврати ми паметь и я видо да самъ се преваріо. Смотрено промоли главу и опази девојку коя є такође са землѣ устала и брзо побегла. — Кукавица одѣ стра да є полицијя неотєра да воду носи, скочила є съ обадема ногама крозь прозорѣ у кафану.

Мєни пакъ новій тай стра поввари волю кафі, а єдіо мє є и смєй у кафани, кон се по свой прилици више мєне тицао него девојке. Срдитѣ изађо на полѣ, тврдо намеранѣ да ни за часѣ далѣ неостанемъ чланѣ оногъ сталежа, кон мє у непрестану опасностѣ живота уплєћє а никадѣ одмора недає. Збогъ примирія и надао самъ се да ће ми се намера испунити. Я одо на мое старо место. Ондє нађо мое момке здраве и веселе. О бавлєню у подруму мало се говорило. Я самъ ни за кога нисамъ распытивало; а збогъ стра и помрчине нисамъ ни знао ко є све ондє быо. Ипакъ на многима самъ осєћао задай одѣ палѣвине. Гдєкон, кон се садъ као юнакѣ показивало, яко є ударао на подрумѣ. Я самъ мудро ћутао а мислїо самъ што самъ ктео. Тако се навршише найважнїи дани брижногъ мога юначкогъ живота. Кадѣ бы хтео говорити и о моимъ дѣлїма, а не само о страданю, было бы и више разговора. Смерностѣ неда ми да и ова свету саобштимѣ.

КО ШТА РАДИ

1. Кадѣ се оне да тучє.

Енглезѣ небрежлїиво и ладнокрвно свучє свою горню альпину, засучє рукаве па запита свогъ противника съ коимъ ће да се дуєлира: „Колико имате деце?“ и кадѣ му онай одговори, придода Енглезѣ: „Ваша деца немаю више свогъ отца.“

Французѣ позовє свогъ противника на удвой, и безбрижно пушећи цигаре чека, да га танє у прєи згоди. Но

ако обоица промашє, онда пружє єданѣ другомѣ руке и постану прїатєлїи.

Шпаньолацѣ пре него што свой мачѣ изтргне, пита свогъ противника, є ли благороданѣ, и є ли достоянѣ да се съ нїимъ тучє.

Американацѣ вучє коцку, па ако извучє црну куглицу а противникѣ бєлу, онда онѣ мирно самѣ себе изъ пушке убїє.

Немацѣ зактева пре свега да му се добро обясни узрокѣ зашто да се тучє, и ако се увѣрїо да є нужно да се тучє, мисли неко време бы ли се та стварѣ могла коимъ другимъ начиномъ изравнати, па наїпоследє псуюћи и грдећи започнє удвой.

Мацарѣ ћути врло дуго, или тихо говори. Па наєданпутѣ, шта прво при руци има, счєпа и свогъ противника съ тимє лупи.

Талїанѣ сакрїє се у каквомъ тамномъ месту и прободє свога противника пре него га онѣ видити може.

Вла обєси свою увреду у оцакѣ, и кадѣ свогъ противника, ма кадѣ после 20 година самогъ нађе, счєпа га за гушу говорећи му: сєћашѣ ли се што си мє пре 20 година увредїо? Садѣ ћу ти платити.“

Хинезацѣ кадѣ се свади съ кимъ, извучє свою саблю и прободє се говорећи: „моя є сабля боля одѣ твоє.“ Противникѣ нѣговѣ на то извучє одма свою саблю и прободє се говорећи: Нїє истина, моя є сабля боля.

Индїянацѣ кадѣ убїє свєгъ противника, однесє га кући, изпечє и изедє.

Козакѣ довучє се до свогъ противника, па се увагє за перчине, и вуку се тамо амо, докѣ перчинѣ єдногъ неостанє у рукама другогъ.

2. Кадѣ є залюблѣнѣ.

Енглезѣ ћути десєтѣ година и чека докѣ му се девојка неуда и удовица неостанє, па онда дође да є проси. Ако пође за нѣга, онѣ после месєцѣ дана, кренє се съ нѣомъ на путованѣ; ерѣ му є дуго и несносно време кодѣ куће.

Французѣ нигди мира нема, забораи савѣ остальї светѣ, упропасти и себе и свое иманѣ. Позива свогъ любвесоперника на удвой. Утечє са своїомъ девојкомъ у светѣ, а после два три дана изневѣри є.

Холандєзѣ закунє се своїој девојки на вѣчну вѣрностѣ, затимъ одпутує у Индїю да блага стечє, и кадѣ се богатѣ и просєдѣ поврати, ако свою девојку у животу нађе, узмє є и будє срєћанѣ.

Шпаньолацѣ стои целу ноћ подѣ прозоромъ свое девојке, свира у гитарѣ, и онда се држи да є срєћанѣ, ако га кон противникѣ подѣ нѣнимъ прозорѣма прободє.

Прайзѣ искрено и озбилно залюби се, но како нѣгова девојка постанє спрамѣ нѣга немарна, онда онѣ почнє шити пчво, одєбля и сасвимѣ забораи свою любавѣ.

Мацарѣ озбилно люби, али нигда неће признати свою любавѣ; онѣ одє са своимъ людма и украдє свою девојку и вѣнча се съ нѣомє.

Талїанѣ прави стихове своїој девојци и пѣва любавнє пѣсме изподѣ нѣны прозора, и како се увѣри да и она нѣга воли, одма се залюби у другу.

Козакъ за любовъ свое девојке остави ракiо, а ако га она изневѣри и за другога пође, онда јој онъ кућу запали.

Татаринъ дотера 6 крава и 3 камиле предъ кућу девојкогъ отца, и онда узме девојку на води својој кући у размену за ту стоку.

ПОДГРЪВЦИ.

— Оригинална проба супружеске любви.

Текъ што су прве недељ супружескогъ живота подъ млади едни супружника прошле, и према млада госпа ни најманѣгъ узрока имала није, да бы се на нѣжностъ свога супруга потужити могла, ипакъ она заключи у себи да любовь нѣгову на пробу стави.

Тако еданъ данъ, кадъ су у шетню изашли, одведе га она подъ некимъ изговоромъ на обалу рѣке, па почемъ се ту претвори, као да је велико неко очајанiе на ню нашло, наеданпутъ се стрмоглави у реку. Вѣрный супругъ, кои је мило благо свое за изгубљено држао, изъ свегъ срца јукне, и према пливати није умео, опетъ чувствомъ любви свое и величиномъ очајанiа вођенъ, ско-

чи и онъ за нѣомъ у воду, да је избави. Сведокъ еданъ позорiя тога, кои је на обали реке стаяо, викне за помоћъ, и чамчићъ еданъ доплови, да у несрећу падше избави. Али у томъ магновению већ увидише младу госпу, како она са своимъ вештиномъ изучене пливачице супруга свога предъ собомъ тура и смешећи се на обаду изађе. „Нетрудите се ништа!“ викне она, „супругъ је мой избављенъ, я самъ најсрећниј супругу на свету.“ Затимъ исповеди, да је она супруга свога проби той, која је на совершенно задовољство нѣно испала, подврћи хтела, а онъ после женидбе свое истомъ садъ првый путъ дозна, да је врло искусну пливачицу за жену добыо.

— Сравненъ. Кадъ бы се шуштанъ, кое польскiй кониць произнесе, и кое се више стотина коракляя ясно чувъ, на човека, кои је 32.000 пута одъ коница тежый, пренело, то ты се морао гласъ човековъ 2000 енглески миля далеко чути. Кадъ бы кинуо, то бы му се морала, по наведеномъ отношенiю, кућа надъ главомъ стропоштати — Далъ, кадъ се узме, да бува, која је еданъ гранъ тешка, полдругъ палца далеко скочи, то бы морао човекъ, 150 фунтiй тежакъ, 12.000 енглески миля далеко скочити, дакле са два скока преко целе земљ.

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

С Р Б И Ј А.

По гласу „Званичны Новина“ постављенъ је досаданъ Секретаръ Одѣл. Промышленности при Попечительству Финансиѣ, Миланъ Д. Давидовић за Руководителя Удовичкогъ Фонда; Н. Казначей Груица Ивановић за Книжководителя; Секретаръ Началн. Окр. Крагуевачкогъ, Матiя Николић за Рачуноиспитателя; и Канцелиста Попечительства Внутр. Дѣла, Александеръ Васоевић за Протоколисту при истомъ Фонду. — Далъ постављенъ је досад. Столонач. Попечительства Правосудiя, Панта Јовановић за Секретара Одѣленiя Промышленности при Попечительству Финансиѣ; Казначей Окр. Вальвскогъ Риста Петровић за Н. Казначей истогъ Попечительства; досад. Н. Рачуноиспитатель Поп. Фин. Александеръ Лазаревић за Казначей Окр. Вальвскогъ; Броячъ Петаръ Денић за Н. Рачуноиспитателя, а на нѣгово место досад. Книжководитель Суда Вар. Београда Алекса Ђурић; досад. Рачуновод. Суда Окр. Шабач. Радованъ Радовичъ за Протокол. Одѣл. Промышленности; досад. Книжководитель Удов. Фонда Јованъ Милановић за Книжводителя при Ђумруку Београд; и најпосле, доякош. Протокол. Одѣл. Промыш. Панта Поповић за Казначей Окр. Чачанскогъ.

— Панта Новаковић поручикъ пѣхоте после краткогъ болованя преселио се у вѣчностъ.

— Изъ Смедерева являю намъ: да се Кара-Павле Симеоновић пензион. членъ суда 18. тек. м. у вѣчностъ преселио. Онъ је био еданъ одъ вредны и храбры војника Карађорђеви, кои је и до гроба збогъ ране на Делиграду добивене рамао. Вѣчна му память.

Т У Р С К А.

Изъ Цариграда пишу „Конституционелу“ подъ 8-мъ Мартомъ, да је Омер-паша по свой прилици дао Порту довольна обясненiя о последној войни у Ази, о чему сведочи то, што ће Омер-паша готово извѣстно поставити главный командантъ анадолске войске. Онъ се яко тужи на Лорда Редклифа, кои га је првый оставио, и кои је међутимъ био првый, кои је кривицу збогъ безуспѣшне мингрелске войне на нѣга баџио.

Подунавска княжества врло су дѣлательна, и у Цариграду налазе се садъ како влашке тако и молдавске депутациѣ, кое предъ Портомъ и страннымъ посланицима снажно заступаю интересе свое земљ. На челу Влашки дипломата стои г. Крецульско, кога често виђаю заедно са лордомъ Редклифомъ; а одъ стране Молдавлана некиј Рачако, кои је избрао за обрану молдавски интереса начинъ тай, да подноси адресе свима турскимъ властима и европскимъ представницима.

Порта намѣрава послати скоримъ временомъ свима пријателскимъ и саюзнымъ дворовима меморандумъ еданъ, односително на досадашнѣ положенъ и владанъ Црне Горе према високој Порту, и коимъ се меморандумомъ грози Црној Гори исто тако као 1852. год. Кажу да је то најмили планъ Омер-пашинъ.

Наиновiя Источна Пошта.

У Цариграду 11. Марта. Порту су поднешены 7 проекта за установленъ банке, и то: еданъ земальскiй, енглескiй, францускiй, француско-енглескiй, белгiйскiй, холандскiй и саюзно-нѣмачкiй. Она три прва проекта простире се и на предузетакъ гвозденога пута до Београда. Порта се није јоштъ рѣшила, која ће проектъ при-

йти и види се, као да е она рада одвоити та два питања (т. е. питањ о банки и питањ о гвозденомъ путу). Она Молдавска депутација, која се жалила Порти противъ предстојећи ослобођења цигана, вратила се натрагъ неизрадивши ништа. Данасъ ће се држати благодареніе у капели Францускогъ посланства, а до вече ће бити палата посланства осветљена збогъ рођења Францускогъ цара-ревића. — Халиль-пашано имањ припаће државној каси, а његови синови добићеду пензио. — У сљѣдству слободне пловидбе на дољњемъ Дунаву стигле су већ 163 лађе у црно море изъ Сулинскогъ ушћа. У Бруси е наново было земљтреса. Солунски паша дао е сва добра која су подъ измишљенимъ именима туђи поданика записана была, уписати на име правы собственика своји.

У *Балаклави* 6. Марта. Термометеръ стои 17. градусъ подъ пуломъ. Шкорбути и тифусъ јошть единако бѣсни међу войницима. Трговина е яко стала и многе ће трговачке куће пасти. — Кодъ Трактирске ћуприје спрема се велика часть за руске и союзничке офицере — у Евпаторіи састали су се јуче многи руски офицери са союзничкимъ.

Једна телеграфска депеша изъ Цариграда јавља, да е 2. Марта была страшна бура на црномъ мору, која е пуны 48. сатиј трајала. Она е особито яко бѣснила на обалама између Варне и дунавски ушћа. 11 енглески превозни лађа, и 10. други лађа раздробљене су одъ силны таласа и потопљене су. Лађе су биле све осигуране, (т. е. вредность тій лађа) а одъ енглески морнара ніе на срећу ни еданъ животь изгубіо.

— Лађа „Синај“, стигла е изъ Цариграда са вѣстима, које допиру до 8. Марта. — На црномъ мору владао све единако буръ и рђаво време. У последњој страшној бури (в. горе) кажу да е пропало 24 лађе, шта више друга извѣстія веле 40 лађа. — Вѣсти изъ Крима јављају да се станъ здравља Француске войске на Криму поболшава. Премда се и у Цариграду станъ болница Француски збогъ многи санитарски мѣра поправља, ипакъ зато јошть врло многи умиру. — Караванъ за у Мекку кренуће се на путъ 9. Марта.

— „Морнинг-Стару“ пишу изъ Париза: У смотрено почастне посаде турскога царства за неко опредѣлено време зна се, да е она у начелу заключена была одъ саюзны сила јошть пре отварања паризкогъ конгреса, а и пре сѣдница цариградски конференција. Тако ће посадна войска у Турској брости више одъ 70.000 момака, еръ ће као што е већ речено сама Француска, на то дати 35—40.000 момака.

ФРАНЦУСКА.

У *Паризу* 19. Марта. — При јучерашњемъ осветљенио пало е яко у очи, што су и гг Гизо, Монталиве и остале поглавице орлеанске и легитимне (бурбонске) партије своје дворове осветлили. При осветљенио збогъ падења Севастополя биле су куће овы високи лица застрте тамомъ.

— Јако се разноси гласъ, да ће грофъ Морни постаити државный канцлеръ, и да ће на мѣсто његово доћи за предсѣдателя законодавногъ тѣла генералъ Шнайдеръ.

— Јуче (18. Марта) после подне ишао е царъ подъ руку съ генераломъ Рогетомъ у тилѣрјску башту, која

е была препуна света. А и принцъ Наполеонъ чешће е тамо виђанъ. Топови съ паризки градова пуцали су јуче до 8 сатиј у вече. Одъ 1 до 8 сатиј загрмили су топови више одъ 1000 пута.

У *Паризу* 17. Марта. — У јучерашњој сѣдници законодавногъ тѣла предложень е еданъ законъ, по коме ће се за 1857. год. 40.000 войника одъ подисне класе 1856. год. подъ заставу сазвати.

— Говорисе, да ће се сутра и прекосутра давати за славу заключеногъ мира у свима паризкимъ театримъ бесплатна представљениа.

— Здрављ царичино свакиј е данъ повольније. Гласа се да ће критенъ Францускогъ царевића пасти у прву половину мес. Априла.

— Царевићъ ће овы дана, ако лепо време буде, у пратњи са својомъ гувернантомъ и дадилѣомъ ићи првыи путъ у шетню крозъ варош; и на тай конаць већ е одређено едно одѣленъ конянички ловаца за пратню.

— Изъ Париза јавља еднимъ немачкимъ новинама „подъ 14. Марта сљедује: „Я вамъ могу изъ поузданогъ извора саобштити, да ће Француска посадна войска у Риму, стојећа подъ генераломъ Алонто де Монтеалъ, која е у последњѣ време брояла само два пешачка полка, свакиј по три батальона, далъ две батеріе и две саперске компаније, бити умножена са едномъ читавомъ бригадомъ, и зато су већ и пуждне мѣре и наредбе учинѣне.

— О станю здравља Француске войске на Криму пишу „Таймс“ и „Хералд“ све единако јошть врло неповольно. „Таймс“-овъ дописатель вели, да 18.000 Француза леже у болницама, „Хералд“ пакъ вели 15.000. Истыи листъ садржава еданъ дописъ, у комъ између осталогъ стои: „У едной Француској дивизији, коју бы я именовати могао, добываю войници само еданпутъ преко недељъ якошнѣгъ месеца.

ЕНГЛЕСКА.

— У *Лондону* 17. Марта. — Прајскій принцъ Фридрихъ, који се очекуе у Лондону у другој половини Априла месеца, быће више недеља гостъ краљевске породице у Букингхам-Палати. — Онъ ће се по свој прилици Юнија месеца обручити са енглескомъ принцезомъ, ћеркомъ краљице Викторіе, а венчаће се съ њоме го-годину дана доцније.

— Одлазакъ краља белгійскогъ одложенъ е и данасъ збогъ рђавогъ времена.

— Краљица ће одъ прилике 4. Априла, кадъ се пресели изъ Виндзора на острово Витъ, прегледати флоту у Порцмуту. То ће бити едно огромно и величествено позоріе, почемъ ће садъ тамо бити скупљено 150 лађа више, него што е прошле године при прегледу флоте было. На топовскимъ шайкама, које су се почеле гадити, ради се непрестано, како бы и оне до 4 Априла готове биле и у Порцмутъ доћи могле, и общте е миѣније, да ће се сва грдна спреманя противу источно-морски градова Русіе свршити са едномъ великомъ морскомъ нарадомъ и прегледомъ флоте.

Енглеска войска на Криму добија јошть единако знатна подкрепљениа. Тако пишу „Таймс“ подъ 2. Марта: Четврта дивизија брояће до краткогъ времена 8000 мо-

мака, подемъ е последњи дана добила неколико стотина момака подрепљена, а јошть се и даля очекую. Последњи два дана дошло е преко 3000 войника, и као што се чуе, налази се у Малти јошть много већий брой войске, која такође намѣрава навести се на море за у Крмъ. По гласу енглески новина износи енглеска войска на истоку, изузимаюћи турску суву землю, преко 70.000 момака.

А М Е Р И К А.

Вѣсти изъ Америке одъ 1. Марта являю: да се саюзне американске државе спремаю да отворе ратъ са Енглескомъ, збогъ давно почете препирке, што е Енглеска уписивала войнике за свою войну у саюзнимъ државама. Збогъ тога е недавно и американскій посланикъ изъ Лондона са свимъ своимъ песоналомъ позванъ. (онъ е већь отицао изъ Лондона). Заступници американскогъ саюза врло опорно говоре о Енглеской, а тако исто и американске новине жестоко ступаю противу Енглеске. Осимъ тога што е американскій совѣтъ одредіо 3 милиона талира на умложенъ оружја и воєны потреба, чине се приправе за ратъ на све стране. У совѣту њиномъ (американскомъ) генераль Касъ врло се жестоко противу Енглеске изражава: „Енглеска е — вели — много страдала у рату противу Русіе, па вальда хоће да на западној страни свѣта (у Америке) свою воєну славу поврати. Я неразумемъ шта то значи: да се ова наша размирица пресуди и разгледа ко има право. Ово ніе никакво пытанъ о границама или о каквој накнади, него ово е чисто толкованъ шта значе рѣчи трактата, а то може свакій разумети и не треба туђу пресуду.“ — Г. Иверзонъ говоріо, е да е ратъ са Енглескомъ збогъ среднѣ Америке врло близу. Велеръ недржи да е ратъ тако близу, али ипакъ да се треба спремати ако бы ратъ почео, да ѿ ненађе неприправљене. Браунъ изражава се јошть опорѣ и каже: да оно како Енглеска толкуе клеѣтомске уговоре, вређа здравый човечій разумъ, и кадъ бы приватанъ какавъ човекъ при каквомъ послу таково што покушао (т. е. смысао уговора тако толковао) то свакій морао бы га држати да иде на превару. А да ту стварь когодъ трећій пресуди и изравна, неможе ни говора быти. Ёдна велика република (продужава далъ Браунъ) морала бы быти на сваній начинъ у штети, како бы се та стварь крунисанымъ главама на пресуду дала.“ — Далъ изъ свега што се у Америке ради, види се, да се ствари све выше и выше заплећу и да ће Америка са државама Европе имати разпре и неприѣтельности. Енглеска, премда сасвимъ учтиво и благо на све американске прекоре одговора, ипакъ непопушћна имъ много и безъ икаквогъ стра' иде на сусреть томе рату, кои бы за ню могао много важни и опасни быти одъ овогъ сада већь свршеногъ рата. Она се узда у свою флоту, кою е овай ратъ јошть већма умложіо и оснажіо.

РАЗНЕ НОВОСТИ.

О страовитомъ землѣтресу у Еддо (у японскомъ царству) дознаю се садъ већь и неке поєднѣности. У томъ землѣтресу пропало е 30.000 людій, 54 храма, 100.000 кућа. На 30 точкій у вароши родіо се у еданъ ма поджарь. Земля се разпукла и раздвоила и прогутала е хи-

лядама зданія заедно съ њіовимъ обитательима. И у Синоподі (вароши у Японской) было е яки землѣтреса, но 28. Новембра прошле године, кадъ е холандска лађа „Пажъ“ оданде пошла, јошть се ніе у Синоподі дознало разоренъ вароши Еддо, премда ова мѣста не одстоє едно одъ другогъ далъ него 12 немачки миля. Врло е чудновато, што Холандези увѣраваю, да Японцы овай ужасный догађай не сматраю за Богъ зна какову велику стварь. Овай се землѣтресъ у осталомъ дао предвидити по яснимъ предварителнымъ знацима, тако, да су се многи жители речене вароши јошть за време изъ вароши уклонити могли. Куће су были лаке и слабо сазидане и были су готово све при земљи безъ спратова. Храмови напротивъ были су висока, одъ тврдогъ и крупногъ камена саграђена зданія.

— Шалливый листъ „Пуншъ“ узапћенъ е у Паризу. Онъ е сирѣчь садржавао једну карикатуру (нагрудный ликъ), у којој е представљенъ царъ Наполеонъ, како стои надъ колевкомъ царскога принца, а иза њѣга стои слобода, и моли цара, да буде принцу крштеный кумъ.

— Генераль Боске явіо е своіой матери, да е постао маршаломъ, слѣдуюћомъ лаконскомъ депешомъ: Маршалъ Пелисіе своіой матери: „Молите се Богу за цара.“

— На телеграфску вѣсть, да е се родіо французскій царевичъ, одговоріо е папа слѣдуюћимъ рѣчима: „Я благодарильмъ цара, царицу, царско дете и Француску.“

Брой жителя у целой Французской по најновіемъ попису износи на: 36,783.339, душа. Међу коима има 480.503. Калвина, 267.825. Лутерана, 74. хиляде Еврея, 30 хиляда други' разны вера, а оны остали сви су Католици.

— Сви членови конференція по желји цара Наполеона дали су се живописати, да остзве своє ликове у Паризу за споменъ тога знаменитогъ њіовогъ дѣла.

— Изъ једногъ окружногъ места являю намъ: да е тамо еданъ за обкладу на доручку поєо 80. симита, 60. пужева и попіо 8. ока ракіе, и после у време ручка опеть е съ приличнымъ апетитомъ ручао.

ПОЛИТИЧНЫЙ ПРЕГЛЕДЪ.

„Ост- дайче Постъ“ саобщтава слѣдуюћій дописъ изъ Париза:

Дѣлательность руске политике у Паризу.

0—0 У Паризу 16. Марта — Руски дипломати — ако се сирѣчь она читава поворка ађутанта и агента, кои се подъ видомъ пратнѣ (свите) руски посланика на конференціама баве у Паризу, дипломатима назвати може — развіаю на све стране необичну дѣлательность. Изванъ послова конгреса управљено е главно њіово старанъ на то, да увуку у своє интересе многе капиталисте за проєкте гвоздены путова, кои ће се одма после заключена мира у Русіи почети градити. Понуђена условія врло су пробитачна и обећаваю велику добить, и скоро ће може быти г. г. Переръ, премда подъ другомъ формомъ, быти у притяжаню руски гвоздены путова, као годъ што су у притяжаню аустрійски. У свему што Руси овде раде, говоре и спремаю, лежи нека ревность и подвижна

Подписанъ уговора мира.

снага, да се одтудъ лако увидати може, дає ратна несрећа рускомъ правительству дала новый полеть, уместо да га е сасвимъ угулила. Русія пристає драговољно на миръ, она се не дає заплашити одъ незнатны, неочекиваны зактеваня, она попушта, и то све само зато, да бы дошла до оногъ положеня, кое ће њој отворити изгледъ, да за неколико година прибере и усредоточи своє силе, да њој попуни и нове да створи, како бы онда разкинула окове, и осветила се за пониженъ, кое є у садашнѣмъ рату искусіо нѣнъ народный поносъ. Руси су еданъ еластичанъ, снажанъ народъ, кои своє планове смѣло сваѣа и крои, и кои њој съ енергіомъ у дѣйство приводи. Првы петъ, шесть година даѣе намъ о томе чудновате и ясєе доказе. Явно мышлѣнъ у Европи добиѣе у смотреню Русіе новый праваць. Ово теженъ Русіе за миромъ учиниѣе, да ће она многе своє оштре стране и потайно оружїе противъ Аустріе управити. Пре свега жели Русія у саюзу са Францускомъ заузета оно место, кое заузима садъ Аустрія и Енглеска. Русія се цару Наполеону тако реѣи намеѣе и препоручує. Сви у Паризу бавеѣисе Руси изьявлюю за све што годъ царъ Наполеонъ ради и говори, неко удивленъ, и готово реѣи одушевленъ. При свима спорнымъ пытаняма на конференціяма апелирао є (обратїо се) грофъ Орловъ на изречєнъ цара Наполеона съ примѣтбомъ, да ће и онъ пристати на оно што царъ рекне. Руске новїне „Ле норъ“ кое изилазе у Бриселу, добиле су у томъ смыслу настаєвлѣня и тайне налоге, и я васъ изъ поузданогъ извора уѣвѣрити могу, да ће овај листъ, кои є досадъ противъ Наполеона толико воевао сасвимъ променути своя начєла и начинъ писаня; вы ѣте после месець дана наѣи у нѣму найревностни и найзанешєни бонапартчанъ листъ. На овомъ полю, т. є. на полю Прессе (новїна) развїяю Руси уплывъ, кои є примѣчаня и пажнѣе достоїнѣе. Не само да стое „Ле норъ“ грдна матерїална и душевна средства на руцѣ, него Русія рекрутира за своє интересе и дубоке и далеко смераюѣе планове колико годъ више може француски и немачки списателя. Неѣе проѣи ни година дана, па ће баръ десєть листова излазити, кои ће као и „Ле норъ“ добиати своє налоге и лозинке одъ руски дипломата. Уколико се засадъ дознати може, смѣра Русія найвише на Нѣмачку, она т. є. иде на то, да на Райни (у Келну), у Франкфурту на Майни, у Лайпцигу, Штутгарту, Бечу, Прагу, и Пешти оснує нове листове, а веѣъ постоеѣе да на свою страну привуче. И овај є планъ Русіе цєла истина.

Збиръ дакле рускогъ дѣланя за найближу будуѣность даєсе найлакше на троє поделити: савезъ са Францускомъ, па ма шта тай саюзъ стао, брзо подизанъ велики войнички линїя, гвоздени путова у унутрашности царства, и обраѣиванъ и руковоѣенъ явногъ мишлѣня у средњой Европи. Ово се последнѣ насъ (Аустріе) непосредствєно тиче, и зато нека свакој на овај важнѣй предметъ найсмотрєнїю пажню обрати.

У Цариграду 15. Марта. Омер-паша поставлѣнъ є за врховногъ повелителя цєле анадолске войске. Проектъ новогъ трговачкогъ законика довршенъ и одобренъ є. Енглески ѣенерали Ривїамъ и Мекленъ вратили се у Енглеску.

Паризь 18. Марта. Данасъ после подне у 2. сата топови са инвалидскогъ дома огласили су миръ. Са найвеѣнѣмъ нестрплєнѣмъ очекивао є данасъ светъ обяву. Скоро затимъ изишло є званично известїє, кое є на свима ѣошковима знатны улица приковано было, и кое є и у Монитеру изишло:

Конгрєсъ у Паризу 18. Марта 1856.

Миръ є данасъ у 1 сатъ после подне у министерству Иностраны Дѣла подписанъ. Пуномоѣници Француске, Енглеске, Аустріе, Прайске, Русіе, Турске и Сардинїе подписали су се на уговоръ, коимъ се окончаєа источнѣй ратъ, и кои, разправляюѣи источню пытанъ, повраѣа Европи миръ на сталнимъ и траюѣимъ основима.

Власти су учиниле све нужде припреме и мѣре: Државна кнїгопечатня и „Монитеръ“ былу одъ 11. сатїй пре подне сасвимъ спремни. На телеграфу быо є сазванъ двогубый брой телеграфски званичника. Страны посланїцы и министри были су одъ 11. сатїй непрестано на вогама. Цєо Паризь спремао се за осветленъ и све су куѣе быле наѣиѣене барицама, „Патри“, „Конституціонель“ и „Пей“ кажу, да є гласъ о заключеномъ миру примлѣнъ свуда съ найвеѣнимъ одушевленѣмъ. „Патри“ яєла о данашнѣмъ догаѣаю слѣдуєѣе: „Пуномоѣници дошли су на данашню сѣдницю у униформы и съ ордєнима. Сутра ће грофъ Валевски дати членовима конгрєса, дипломатичномъ тѣлу и високимъ сановницяма државнымъ велику и сїяну часть. Мы смємо свакогъ уѣвѣрити, да є овај уговоръ мира дао подпуно и законито удовлетворєнѣе онымъ великимъ и важнѣимъ интересима, збогъ кои су Француска и Енглеска ратъ повеле. Све чєтири точке гарантїє подпуно су развїєне, а и петый є параграфъ остварєнъ на онај начинъ, коимъ се Европи дає пожелана безбѣдность, и коимъ се съ друге стране Русія непопонижаєа. И садъ, кадъ ће се овај листъ печатати, јошъ єднако трає подписиванъ протокола на последнѣй сѣдницѣ конгрєса. Свакој пуномоѣникъ мора 384 пута протоколъ парафирати (ударати знакъ свога подписа).

А „Пей“ вєли, да су условїя уговора мира јошъ јуче сасвимъ разправлѣна, и да ће га данасъ пуномоѣници само просто подписати. Пуномоѣници служе се при подписаню овогъ уговора єднимъ башъ за тай случай наручєнимъ дивитомъ, кои се цєни на 11.000 франака.

— „Ле Норъ“ пише: Миръ є заключєнъ и подписанъ, али ѣѣговъ слогъ неѣе се пре ратификаціє саобщити, почємъ ће се миръ текъ онда коначно огласити. Обичнѣй є рокъ за ратификацію 6 недєля, меѣутимъ вѣројатно є, да се овај жєљно очекиванѣй тренутакъ неѣе тако задуго одлагати, и да ће велика торжєства, коя се у Паризу спремаю за прославлѣнъ овогъ великогъ и знаменитогъ догаѣая, и коя ће, као што се чує у єдно исто време са крштенѣмъ францускогъ царєвиѣа догодити се, пасти у другу половину Априла месеца а може быти и пре. Меѣутимъ свакој се вара, кои вѣруюѣи рѣчима неки листова, мисли, да су конференціє свой посао сасвимъ окончале, и да ће се пуномоѣници садъ разїѣи. „Таймсъ“ є говорїо о некој комисїи, коїој є было наложено, да нека особєна пытаня рѣши, а и други листови по-

тврђавали су то казивањ. Но ово е у промѣни догрешна, као што смо и пре казали, ер ње само една комисија састављена, и то само на ту цѣль, да се сложе уговора изрази. Точке и питања која нису још рѣшена, а међу овима и питањ о преустројноу подунавски княжества быће рѣшено на конференцијама, и то одъ своју пуномоћника. „Конституциональ“ явля съ известносчу, да ње пуномоћници у Паризу остати, догодъ се уговоръ мира одъ владателя не ратифицира, и почемъ то збогъ великогъ удаленя главны европски градова не може быти пре 25 или найдалѣ 30 дана, то се не може узети, да ње заступници седамъ сила за толико дуго време быти недѣлательни, нарочито, кадъ телеграфъ одобренъ дотичны правительства одма донесе. У најгоремъ случаю пакъ претресаће та заоставца питања конференција, састављена одъ озбыльны заступника страны сила.“

У Бечу 19. Марта. „Естерайхше кореспонденцъ“ пише :

Званична вѣсть о заключеноу мира у Паризу испуниће све духове радостнымъ узхищенемъ и благодарносчу према Богу, кои управља срцемъ своју владателя.

Мы смо увѣрени, да то е миръ за све стране честанъ, миръ, кои носи у себи емство сталнога траяня. Онъ намъ сведочи о умѣренности европски правительства и о стараню кое она обраћаю на благоданъ и миръ европски држава, кои е размирица произвела овай садъ срефно окончаный рать. Обште помирень, кое е овимъ заключенемъ мира коначно утврѣно, одговара давнашнимъ и топлимъ желанямъ своју правдолюбивы людий међу свима народима, духу човечности и духу християнства.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Паризу 19. Марта. Ратификација уговора мира има стићи одъ своју участвујући сила до 16. Априла. Одма после ратификацие мира почеће саюзна войска одлазити съ Крима. Одлазакъ цѣле кримске саюзне войсके заедно съ цѣлимъ ратнимъ материяломъ быће окончанъ за едно петъ месеций.

— По телеграфскимъ извѣстияма изъ Петербурга, явлю е тамошній званичный листъ већ 19. Марта, да е миръ у Паризу заключень. 20. Марта издао е царъ манифестъ како е миръ заключень. У томъ манифесту стои, како е едина цѣль овога рата, т. е. одржанъ права едиповѣрвы Християна у Истоку, постигнута, и њова будиность и судба обезбеђена. Да бы се коначно заключень мира ускорило, и да бы се свака помисао и сумня о рускомъ славолубию и освятелнымъ намерама умножила, санзволіо е царъ да се поставе нека обезбѣдительна средства, коима ње се уклонити и предохранити свакий сударъ на црномъ мору, и пристао е на расправу и преаначень руски граница у Бесарабию.

У Паризу 20. Марта. Данашній „Мониторъ“ явля: грофъ Валуевскій добио е великий крестъ почестне легіе а баронъ Буркней постао е совѣтникъ. — Сви войници Француски одъ пописне класе 1848. год. кои су збогъ рата досадъ подъ заставомъ были, быћеду безъ одлагана кућама своимъ отпуштени. Државный министеръ

Фулдъ явлю е обадвема камерама заключень мира и благодарю имъ е за њивою отечестволюбие.

У Турину 19. Марта. — Миръ е овде, у Генови и у Александрии оглашень пуцнавомъ топова. Трговачкый и бродопловный уговоръ између Пьемонта (Сардиніе) и Мексиканске државе (у Америки) заключень е и ратифициранъ.

У Бечу 19. Марта. Ц. кр. аустрийски пуномоћници при паризкимъ конференцијама явили су телеграфскимъ путемъ своме високомъ господару, цару аустрийскомъ, да е миръ юче (18. Марта) у 1 сать по подне заключень и подписанъ. 101 топъ огласіо е овай важный догађай. Сви членови конференција были су кодъ цара Наполеона на честитаню. У вече е Паризъ осветљень.

У Паризу 19. Марта. „Мониторъ“ явля, да ње ратификација (т. е. узаймно изменыванъ уговора мира између владателя) слѣдовати найдалѣ за шесть неделя дана, а може быти и пре, а донде неће се цѣо сложе уговора овогъ ни обнародовати. „Конституциональ“ вели, да е грофъ Орловъ и млоги у Паризу бавахи се аустрийски офицери позвани, да у царевой пратни присутствую на великой войничкой смотри, коя ње се у вторникъ (20. Марта) држати. Грофъ Кларендонъ пакъ одпутоваће одма у Лондонъ збогъ млоги парламентски послова. — Изъ Цариграда являю подъ 6. Марта, да се станъ здравля Француске войске яко поправило.

У Лондону 18. Марта. — Топови са града Товега (на каналу) оглашую миръ.

У Лондону 19. Марта. — До поноћи ударила су звона по свимъ готово црквама одъ радости збогъ мира. „Таймсъ“ вели, да ње овай уговоръ мира постати пуноважанъ, одма чимъ е подписанъ, а не као што е обично до садъ бывало, текъ после ратификацие.

У Генови 13. Марта. — Една американска флотила (т. е. омания флота) стануе већ одъ дужегъ времена у нашемъ пристаништу, и говори се да ње та флотила быти подкрѣплѣна ратнымъ паробродомъ „Парананъ“, кои носи 45 топова, па да ње се одма кренути у Цариградъ и у Сирию. Но поводомъ тымъ, што размирица и раздоръ између Америке и Енглеске не сасвимъ утишанъ, добио е командантантъ речене флоте, комодоръ (комодоръ зове се еданъ чинъ при морской войсцы) Спрингхамъ изъ Вашингтона заповестъ да отиде изъ средиземногъ мора и да се задржава дужь шпански обала.

У Рилу 12. Марта. — Юче е у овдашней Француской цркви држано збогъ рођеня Францускогъ царевића благодареніе, при комъ е чинодѣйствовао кардиналь Вилкуръ.

У Паризу 18. Марта. — Маршалъ Пелисіе явля, да е се рођенъ царскога принца 11. Марта у Криму дознало и прослављено е одъ стране саюзника пуцнавомъ топова; а и Руси су запалили на све стране ватре безъ сумни съ томъ намѣромъ, да и они саучаствую у нашој радости.

У Болбаю 22. Фебруара. — Съдинень краљства Оудъ са енглескомъ источномъ Индіомъ приведено е у дѣйство безъ икаквы незгода и безъ одпора. О освоєню и заузећу Херата не чуе се јоштъ ништа извѣстно. У источной Индіи влада велика суша, и ако тако јоштъ узтрае, жетва ње врло рђаво изпасти. — Хинезки бунтовници ненапредую садъ више ни мало, и пре се бы могло рећи, да су у непрестаномъ губитку.

Съ идущимъ листомъ свршуе се прва четвртъ пренумераціе на „Шумадинку“, и зато умолявамо ГГ. скупителъ и повдине пренумеранте, кои до сада платали нису, да намъ припадаюће новце првомъ приликомъ по делижансу пошлю. Найболъ бы было, ради уштећеня поштарине, кадъ бы сада уедно платили и за идущу четвртъ.

Учреднич.

О Г Л А С И

Нъгово Превосходителство г. войвода Тома Вучићъ Перишићъ изволио є подарити, пркви общине Шабачке, два велика сребрна кандила, као вѣчный споменъ за душу почивше супруге нъгове госпоє *Агниє*. На овомъ великодушномъ подарку община вароши Шабца г. войводи Томи Вучићу Перишићу топлу благодарность свою одає.

22 Марта 1856. у Шабцу.

Павле Ђ. Струнцићъ
Предсѣд. Прил. Суда.

(1—3) Подписаный имаюћи овде свою собствену ледерницу, коя врло на згодномъ месту край воде у Савамали лежи, а къ томе и алата и свію потреба за 20 момака имаде, — жели исту ледерницу подъ аренду дати; зато свакогъ, кои бы ю као такову добро снабдѣвену подъ кирію узети жели овимъ позива, да му се погодбе ради приявити изволи. Условія ће быти повольна. Исто тако и продао бы є изъ слободне руке, ако бы іой се муштерія появила.

М. Даниловићъ.
Княж. Аѳут.

(1—3) По надлежномъ одобренію више власти, градиће се овде у Шабцу наступаюћегъ лета зданіе двобойно за Основна Училишта ове общине одъ тврдогъ матеріяла. За граћенъ овога зданія држаће се 20. дана месеца Априла тек. год. на месту явна лицитација; на којой ће се по положенимъ условіама, зидарскомъ майстору савъ зидарскій и тесачкій посао безъ матеріяла, кои є предрачунатъ на 4939 фор. и 7: кр. и ономе уступити, кои се одъ ове цене најєфтиніи покаже; тишлеру или бравару пакъ, сви остали послови уедно, такође подъ најєфтиніомъ ценомъ одъ предрачунате суме у 4141 фор. и 2 кр. съ матеріяломъ предати. Зато се дакле сви майстори зидарски и тесачки, тишлерски и браварски, кои на овой граћевини по горереченомъ послове предузети желе, позиваю да у нареченый данъ на лицитацию дођу, и са ообомъ поредъ познате нъйове способности и 10 одъ 100 процента кауціе, пре лицитацие за сигурность положити се имаюће, или

сигурно ємство, понесу, када ће како планове и предрачунъ тако и остала условія ове граћевине тичућа се, сазнати моћи; а међутимъ такова се и одъ садъ свакій данъ у канцеларіи Началничества Окр. Шабач. разсматрати даю. —

№ 22. 15. Марта 1856. у Шабцу.

(1—3) По гласу рѣшенія ово-окружногъ Суда одъ 2. тек. месеца № 1898. Началничеству овоме на конаць надлежногъ извршеня сообщеногъ, има се половина меане на маломъ Дубокомъ, овога окружія постоећа, као и по одъ пола дана ораће земль исподъ меане лежеће у 5600 гр. чарш. и пола земль одъ єдне мотике више меане у брду у 20. гр. чарш. преценѣне и све маси поч. Владимира Смилковића быв. изъ Шабца, принадлежеће, средствомъ явне и трократно држати се имаюће на лицу места лицитацие, за рачунъ исплате дугова поч. Владимира продати. Чегаради Началничество ово-окружно настояћимъ свакомъ, комъ бы нужно было знати, объявлює, да ћеду се гореименована непокретна добра 9. 10. и 11. наступаюћегъ месеца Априла тек. год. лицитандо на маломъ Дубокомъ као лицу места продавати и трећій и последній данъ лицитацие после подне у 4 сата по европ. ономе лицитанду теслимити, кои найвише готови поваца за у речи стоећа добра дати обећа.

На овимъ непокретнимъ добрама постое интабулацие:

I. Проке Байћа тргов. изъ Шабца	за	-	-	1249	цванц.
II. Ђире Милосављвића изъ Прова	за	-	-	20½	ф. дрва
III. Милана Смилковића изъ Шабца	за	-	-	3363	гр. чар.
IV. Мияила Игнатовића изъ Н. Села	за	-	-	182	гр. чар.
- Имъ канцел. Началн. Окр. Шабач.
№ 1223. 12. Марта 1856. у Шабцу.

Продаваће се на Лицитаціи;

а) У Београду: Половина куће безъ плаца Косте Убавкића у Палидули ниже два бела Голуба, 5. 6. и 7. Априла.

б) Кућа съ плацемъ Кате удовице поч. Мите Спасића, Дунђерина, у Циганской мали, 9. 10. 11. Априла.

Стендшта се отвараю:

1. При Суду Окр. Смедеревскогъ надъ целимъ покретнымъ и непокретнымъ иманѣмъ поч. Яноша Опрана, бѣара изъ Смедерева до 19. Априла.
2. При Суду Окр. Ђупрійск. надъ целимъ покретнымъ и непокретнымъ иманѣмъ поч. Мате Павловића изъ Ђуприє, до 19. Априла.
3. При Суду Окр. Валѣвскогъ надъ масомъ безъ наслѣдника умрлогъ Петра Марковића, родомъ изъ Орида у Турской, но у Ябучю, Окр. Валѣвск. живившегъ, 9. Априла.
4. При Суду Окр. Крушевачкогъ надъ масомъ поч. г. Марка Аврамовића, быв. пароха Сталаћскогъ, 11. Априла.
5. При Суду Окр. Рудничкогъ надъ целимъ покретнымъ и непокретнымъ иманѣмъ презадуженогъ поч. Ристе Савића изъ Любића, до 20. Априла.
6. При Суду вар. Београда надъ целимъ покретнымъ и непокретнымъ иманѣмъ поч. Алексе Михайловића, телала оvd., до 19. Априла.

Долеподписаный обзнаюемо свима купцима као београћанима тако и у внутрености Србіє, а тако и онима кои по вашарима у Турской еспапъ Шамскій изъ друге руке узимаю, да такови еспапъ могу кодъ насъ добити, ербо смо изъ мѣста Шамски еспапъ као *hatabie*, *шалалаце кутнє* и т. д. донели, што се у фабрткама Дамаску у Азиі израђує, и унапредакъ ћемо непреставо доносити. — Зато свакогъ купца учтиво позивамо, кои има волю узети таковога еспапа како на квантумъ тако и на комадъ, и то најєфтиніомъ ценомъ.

У Београду 22. Марта 1856.

Браћа Михайловићи Боди.

Књиѣжара В. Валожића у Београду има на продаю: Срб. Лѣтописъ за год. 1855. I и II часть 16 гр. Црвена халѣяна изъ Чайковскогъ преводъ, 4 гр. Le comte de Montchristo 24 свеска са 500 фигура 150. гр. Србскій куваръ 12 гроша.